2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 1487-ҳадис

الدرس الثاني والثلاثون

في أذكار وأدعية نبوية تقال في الصباح والمساء

32-дарс

Тонг ва кечқурунда айтиладиган набавий дуолар ва зикрлар хусусида

وقال تعالى : {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْراً
كَثِيراً * وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً} [الأحزاب (41، 42)].

«Эй мўминлар, Аллоҳни кўп зикр қилинглар. Ва эрта-ю, кеч У Зотни поклаб, тасбеҳ айтинглар» (Аҳзоб сураси, 41-42-оятлар).

قَالَ اللهِ تَعَالَى : {وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا
وَخِيفَةً وَدُونَ الجَهْرِ مِنَ القَوْلِ بِالغُدُوِّ وَالآصَالِ وَلاَ
تَكُنْ مِنَ الغَافِلِينَ} [الأعراف (205)].

Аллоҳ Таоло: «**Парвардигорингизни ичингизда ёлбориб, қўрқиб, дилдан эртаю, кеч ёд қилинг ва ғофил кимсалардан бўлманг**» (Аъроф сураси,205-оят).

وقال تَعَالَى : {وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ
وَقَبْلَ غُرُوبِهَا} [طه (130)].

«**Қуёш чиқишидан илгари ва ботишидан аввал Парвардигорингизга ҳамду сано айтиш билан (У Зотни) покланг – намоз ўқинг**». (Тоҳо сураси, 130-оят).

وقال تعالى : {وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالإِبْكَارِ}
[غافر (55)].

«**Туну кун Парвардигорингизга ҳамду сано айтиш билан** (У Зотни) покланг. (Ғофир сураси, 55-оят).

وقال تَعَالَى : {فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا

اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بالغُدُوِّ وَالآصَالِ * رِجَالٌ لا
تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللهِ **... }** الآية **[**النور **(36، 37)].**

«(У чироқ) **бир уйларда** (яъни масжидларда ёқилурки), **Аллоҳ уларни баланд кўтариб, (бино) қилинишга ва уларда ўзининг номи зикр қилинишига изн берган** (яъни амр қилган) **эди**. (У масжидларда) **эртаю-кеч У зотни поклайдиган кишилар борки, уларни на тижорат ва на олди-сотти Аллоҳни зикр қилишдан, намозни тўкис адо этишдан ва закотни** (ҳақдорларга) **ато этишдан машғул қила олмас**» (Нур сураси, 36-оят).

وَعَنْ أَبِي هُرَيرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ *
صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ : «مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ وَحِينَ
يُمْسِي : سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةَ مَرَّةٍ لَمْ يأْتِ أَحَدٌ
يَوْمَ القِيَامَةِ بِأَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ، إِلاَّ أَحَدٌ قَالَ
مِثْلَ مَا قَالَ أَوْ زَادَ. » رَوَاهُ مُسْلِمٌ

1. Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«**Ким тонг отганда ва кеч кирганда «Субҳаналлоҳи ва биҳамдиҳи», деб юз марта айтса, Қиёмат куни бирор киши ундан афзал бўла олмайди. Фақатгина у каби айтса ёки ундан зиёда қилса афзал бўлади холос**», дедилар».

Имом Муслим ривоятлари.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI